

riet, er der rigtig opført Valg af 5 Medlemmer til det nævnte Udvalg. Tilfældigvis ere alle disse Optegnelser bevarede og ere fremskaffede i denne Anledning. I Korrekturaftrykket til Rigsdagsstændens, som ligeledes er bevaret og fremskaffet, viser det sig derimod, at Tallet 5 ved Sætterens Feil er blevet til 7, og denne Sætterfeil er bleven overført af Korrektøren. Da Mødet den 6te Januar kom, har den ærede første Viceformand, der da fungerede som Formand, i Medfør af sin Alig overensstemmende med det Foreliggende ladet foretage Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende det nævnte Lovforslag. Som det vil erindres, blev det i et følgende Møde, nemlig den 8de Januar af et æret Medlem foreslaaet, at Forslag til Lov om Hærens Ordning skulde henvises til det samme Udvalg, og at dette Udvalg skulde forstærkes til 15 Medlemmer. Den ærede Forslagsstiller, som stillede Forslaget, brugte udtrykkelig Udtrykket „forstærket til 15 Medlemmer“. Han gentog det og tilføiede: „altsaa med 8 Medlemmer“, idet han gik ud fra, at Udvalget bestod af 7 Medlemmer. Forslaget om Udvalgets Forstærkning blev vedtaget, og Valget blev, som det vil erindres, foretaget i et følgende Møde, den 12te Januar. Virkningen heraf er, som ærede Medlemmer ville se, at de 15 Medlemmer, hvoraf Udvalget bestaar og skal bestaa, ere blevne valgte først med 7 og derpaa med 8, istedenfor at de skulde have været valgte først med 5 og derpaa med 10. Der foreligger altsaa en Uregelmæssighed. Jeg har angivet dens Kilde; jeg skal tilføie, at, medens denne, som det vil ses, er indkommen uden nogen personlig Skyld fra min Side, er det dog en Selvfølge, at for hvad der med Hensyn til Forretningernes Ledelse sker, enten det er i Orden, eller der mangler Noget, hører jeg Ansvar. Naar der derpaa spørges, hvad der vil være at foretage i Anledning af denne Uregelmæssighed, er min Betragtning af Sagen den, at Thinget, fra hvilket der ingen Indsigelse fremkom ved Valget af de 7 Medlemmer, nærmest maa antages at have haft den Hensigt, at den tidligere Beslutning om Nedsættelse af et Udvalg paa 5 Medlemmer skulde modificeres derhen, at Tallet skulde forandres til 7; men denne Hensigt er kun formodet og siltiende; hvis Indsigelse mod det Foregaaende maatte fremkomme, vil dette trænge til udtrykkelig Stadsfæstelse. Jeg vil efter Omstændighederne give Frist indtil næste Møde for ærede Medlemmer, som mulig ville fremsætte Indsigelse mod det Paa-se-rede. Skulde der indtil næste Møde ingen Indsigelse fremkomme, vil jeg antage, at det af Thinget er stadfæstet, at Udvalgets Valg er foregaaet paa den Maade, hvorpaa det er foregaaet; skulde derimod Indsigelse fremkomme, vil jeg undergive Stadsfæstelsen Thingets Afstemning, og da Stadsfæstelsen af det Foregaaende indeholder en Afvigelse fra Forretningsordenens sædvanlige Reg-

ler, vil den ikke gyldig kunne vedtages uden at $\frac{3}{4}$ af Thingets stemmende Medlemmer stemme derfor. Jeg skal endelig tilføie, at samtlige Afstykker, som høre til de Oplysninger, jeg har meddelt, skal jeg først tilstille de ærede Medlemmer af vedkommende Udvalg og dernæst Udvalget for Forretningsordenen.

Bille: Lør jeg rette en Forespørgsel til den ærede Formand?

Formanden: Jeg antager her at kunne give det ærede Medlem Ordet udenfor Ordenen.

Bille: Jeg ønsker at vide af den ærede Formand, om jeg skal forstaa hans Ord saaledes, at han vel vil modtage en Indsigelse, henvendt til ham i Lidsrummet mellem dette og det nærmeste Møde, men at han derimod ikke agter at lade Spørgsmaalet komme til Debat i Thinget, men kun i Genhold til en saadan Indstilling vil opstille en Afstemning for Forsamlingen. Det forekommer nemlig mig, at saaledes som Sagen ligger for, vil det være ønskeligt, om der i alt Fald blev givet Frihed til i Salen at debattere de forskellige Sider af Spørgsmaalet, saa at man ikke var indskrænket alene til en Afstemning med et Ja eller Nei. Det er den Forespørgsel, jeg skal rette til den ærede Formand.

Formanden: Naar en Indsigelse maatte fremkomme, og der derefter af Formanden bliver gjort Forslag til en Stadsfæstelse af det Foregaaende, saa vil jeg anse det for rimeligt og tilfredseligt, at der ogsaa forhandles derom.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til:

Første Behandling af „Forslag til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser om de militære Underklassers Formuesraadighed m. m.“

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 27—28).

Krigsministeren: De Forhold, der omhandles i nærværende Lovforslag, som jeg har haft den Ære paa Marineministerens og egne Begne at indbringe i Landstinget, have paa forskellig Maade og ved flere Leiligheder været til Forhandling og Omtale her i Thinget. Da den nugældende Lønningslov for Hæren af 25de Juli 1867 var til Behandling, blev der i dette Thing stillet Forslag om i Loven at indføre Bestemmelser, der skulde have de ældre nugældende Regler for Underklassernes Formuesraadighed. Efter Forhandling med den daværende Krigsminister blev imidlertid dette Forslag taget tilbage, idet man erkjendte, at det ikke var paa sin rette Plads i Lønningsloven at indføre Bestemmelser, der ikke